

[Finansministeren.]

fra og med 1974 at indføre samme lejeværdisatser som for de ejendomme, som i dag omfattes af realkreditforligets regler.

Et par eksempler som skal vise, hvorledes disse regler vil virke: for enfamilieshuse, der i 1969 blev vurderet til mellem 200.000 og 300.000 kr., og som i 1973 får deres ejendomsværdi forhøjet med 40 pct., vil lejeværdierne i 1974 blive mellem 1.000 kr. og 1.500 kr. højere end i 1973. Det vil for mange husejere medføre skattestigninger på mellem 500 kr. og 800 kr. I de 2 følgende år vil de tilsvarende skattestigninger blive lidt større, nemlig mellem ca. 800 kr. og ca. 1.200 kr. pr. år.

Jeg tror, man må erkende nødvendigheden af at give de enfamilieshusejere, der i dag omfattes af reglerne i boligforliget, en 3-årig overgang til den kommende ordning. Der må en rimelig overgangsperiode til. Men på lidt længere sigt vil det absolut ikke være rimeligt at bibeholde en ordning med forskellige lejeværdiregler for de ejerboliger, der i dag falder ind under henholdsvis realkreditforligets og boligforligets regler. Vi kan simpelt hen ikke fortsætte med denne meget betydelige ulighed imellem disse to store grupper af parcelhusejere. Den er urimelig.

Efter lovforslaget får de to grupper da også ensartede lejeværdiregler fra og med indkomståret 1976, og så er der skabt lighed. Så er der skabt lige vilkår for de to store grupper af parcelhusejere, og det må vel være det rigtige. Det, folketinget skal stille efter i sin skattelovgivning, må vel være at behandle skatteyderne ens og gøre det på den rimelige måde, som dette lovforslag er udtryk for.

For at modvirke skattestigninger for ældre skatteydere — det er også et problem, der ofte har været fremme i debatten — med mere almindelige ejerboliger foreslår vi, at der indføres en særlig lempelig lejeværdiberegning for personer, der er fyldt 67 år ved kalenderårets begyndelse. Uanset efter hvilke regler deres lejeværdi hidtil er beregnet, skal den for fremtiden efter forslaget beregnes med 2 pct. af de første 300.000 kr.s ejendomsværdi. Overstiger ejendomsværdien 300.000 kr., skal lejeværdien af det overskydende beløb beregnes med samme

procenter som hos andre skatteydere. Den særlig lempelige lejeværdiregel for personer, der er fyldt 67 år, vil bevirke, at et stort antal ældre husejere enten helt vil undgå skattestigning som følge af de nye ejendomsvurderinger eller få en meget begrænset stigning. Hvis deres huse i 1969 er vurderet til 200.000 kr. eller derunder — og det er jo den overvejende del af parcelhusene ud over landet — vil lovforslaget medføre, at deres lejeværdi i 1974 bliver lidt lavere end i 1973.

For landbrugets stuehuse foreslås det, at lejeværdien beregnes efter de samme procentsatser som for de enfamilieshuse, der hidtil har været omfattet af boligforligets regler. Det svarer til den principielle ligestilling, der i dag er mellem stuehusene og de nævnte enfamilieshuse. Der er redegjort nærmere herfor i bemærkningerne til lovforslaget.

Der foreslås ingen ændringer i reglerne om standardfradraget for udgifter til vedligeholdelse. Det skal fortsat beregnes som 1 pct. af den seneste ejendomsværdi, dog mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed.

De foreslåede regler for lejeværdiens beregning vil i forbindelse med de nye ejendomsværdier naturligvis medføre en stigning i indkomstkattens provenu, og jeg vil gerne understrege, at dette vel også er en forudsætning, som hele folketinget kan tilslutte sig efter de spareforhandlinger, der har været gennemført, og hvor man regner med, at der fra boligsektoren som helhed skal komme et bidrag til den samlede besparelse. Det kan rent skønsomt anslås, at den samlede udskrivning af slutskat for 1974 vil stige med 280 mill. kr., hvoraf ca. 180 mill. kr. tilfalder staten. For 1975 og 1976 kan merprovenuet anslås til ca. 600 mill. kr. og ca. 830 mill. kr., hvoraf statens andel skønnes at blive henholdsvis ca. 380 mill. kr. og ca. 520 mill. kr.

I bemærkningerne til lovforslaget er det omtalt, at det i tilknytning til de nye lejeværdiregler er tanken at søge en nyordning gennemført i de tilfælde, hvor der er et skattemæssigt underskud på et enfamilieshus eller en ejerlejlighed, der tjener til bolig for ejeren. Denne ordning skal gå ud på, at skatteyderen ikke skal have ret til at trække underskuddet fra ved opgørelsen af den